

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Damocli à Dionysio cœna funesta data.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

sepulchri, in qua nomen eius ascriptum erat, pendebatque de cœlo lynchus parvus, ut assolet in monumentis. Proserpinæ coniunctum dixisses. Ita illis sedentibus, pueri vestibus exuti, sed atramento oblii, tamquam Acherontica quædam spectra, ingressi sunt, hospitesque horribili saltationis genere, taciti silentesque circumcidere. Choro lugubri absoluto, ante coniuantiū pedes constitere. Uno verbo, omnia, quæ in exequijs mortuorum adhiberi alias solebant, in vasis eis apposita sunt. Cœna interim, sine clamoribus, magno cunctorum silentio peragebatur, ut qui timore penè exanimati essent. Utque metus augeretur, Domitianus solus verba faciebat, neque aliud, quam de ijs, quæ ad mortes & funera pertinebant, loquebatur. Quem sensum tunc senatoribus fuisse putemus? nonnè in ea cœna mortis memoria & imago fuit accuratè expressa? Non sapiunt laetitia, ubi tales sunt scenæ.

Sed sine eiusmodi theatrali apparatu alij Principes, Regesque, immò & tyranni ipsi, inter epulandum, mortis meminerunt. Damocles Philosophus assentator, ut Cicero, in Tusculanis, refert, cum Dionysij Syracusani tyranni potentiam & opes extolleret, beatamque diceret eius vitam, in tanta rerum opulentia; Dionysius eundem perendie vocauit ad cœnam, gladiumque seta ligatum supra caput eius appendi jussit. Quo ille statim intra cœnam coospecto, præ nimio supereminentis periculi meru, regalibus mensis abstinuit. Hoc pacto Dionysius tyrannos viuere, ac inter magnificos apparatus, imminentibus periculis cruciari, significauit. Ostendit igitur, qualis tunc Damocles, sub stricto ense, cœnantis cogitatio esset, talem esse quotidie tyrannorum, mensæ accumbentium. Numquam enim sunt securi, an aliquis vel ferro, vel veneno illis mortem machinetur. Semper itaque, vel epulantes mortis memoriam habent ante oculos collocataam.

At neque gladio è laquearibus suspenso opus est, qui edentes, & bibentes imminentis mortis admoneat. Quidquid sit, quidquid apponitur in mensa, est quoddam mortis monimentum. Neque jam de illis Religiosis loquar, quorum mos est, clepsydram in mensa ponere, proprium Symbolum mortis,

X.

XI.

Qqq 3 cuius